

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie **D.S.**,
o czyn z art. 212 § 2 k.k. w zb. z art. 216 § 2 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 25 października 2024 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Grudziądzu
z dnia 17 września 2024 r., sygn. akt II Kp 256/24,
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Świeciu**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Grudziądzu postanowieniem z dnia 17 września 2024 r., w sprawie o sygn. akt II Kp 256/24, zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy z zażalenia D.S. na postanowienie asesora Prokuratury Rejonowej z dnia 23 kwietnia 2024 r. o odmowie przywrócenia terminu do wniesienia żalenia i odmowie przyjęcia zażalenia na postanowienie z dnia 7 marca 2024 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia w sprawie Prokuratury Rejonowej w Grudziądzu sygn. akt [...], innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Uzasadniając swój wniosek wskazał, że czyn stanowiący przedmiot wskazanego postanowienia stanowi pokłosie wystąpienia przez S.G. z prywatnym aktem oskarżenia przeciwko D.S. S.G. jest szwagrem Prezes Sądu Rejonowego w Grudziądzu, a także aktywnym politykiem, przewodniczącym Rady Miejskiej. Tym samym bliskie powiązania rodzinne, w ocenie sądu, mogą stwarzać wątpliwości u przeciętnego obserwatora, czy sprawa zostanie bezstronnie rozpoznana.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Opolu zasługuje na uwzględnienie.

Tytułem wstępu należy podkreślić, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie SN z dnia 15 maja 2023 r., III KO 41/23; postanowienie SN z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21; postanowienie SN z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95; postanowienie SN z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08; postanowienie SN z dnia 7 marca 2024 r., IV KO 6/24).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, uznać należy, że przytoczone we wniosku sądu meriti argumenty, wskazują, że zachodzi tego rodzaju okoliczność pozwalająca na przyjęcie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania przedmiotowej sprawy do jej rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. S.G. wniósł m.in. przeciwko D.S. prywatny akt oskarżenia do Sądu Rejonowego w Grudziądzu, w sprawie o sygn. akt II KK 29/22, gdzie sprawa ta została następnie przekazana do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie SN z dnia 6 lipca 2022 r., V Ko 58/22). Czyn stanowiący przedmiot niniejszej sprawy, w której D.S. jest pokrzywdzonym, stanowi pokłosie skierowanego przeciwko niemu prywatnego aktu oskarżenia. S.G. jest zaś

szwagrem Prezes Sądu Rejonowego w Grudziądzu, co w takim układzie procesowym mogłyby rodzić wątpliwości co do bezstronnego i obiektywnego rozpoznania sprawy. Dodatkowo zauważyć należy, iż z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi, wystąpił również pokrzywdzony D.S.

Zgodzić należy się z tezą, że jeżeli stroną procesu jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma ciągły bliski zawodowy, a także osobisty kontakt z sędziami - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie (zob. postanowienie SN z dnia 24 czerwca 2020 r., V KO 45/20; postanowienie SN z dnia 7 marca 2024 r., IV KO 6/24). Osądzenie niniejszej sprawy w takich warunkach, mogłyby wzbudzić w opinii publicznej wątpliwości co do tego, że wydane orzeczenie nie było wolne od pozaprocesowych wpływów (zob. postanowienie SN z dnia 15 czerwca 2007 r., IV KO 34/07).

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 15 listopada 2023 r., V KO 102/23).

Uznano zatem, że w przedmiotowej sprawie zaistniała podstawa określona w art. 37 k.p.k. do jej przekazania do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Świeciu, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od sądu miejscowo właściwego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

WB.

[ms]